

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΗΔΟΝΙΟΥ

ΤΗ: ΚΥΡΙΑ: LASSALLE.

Τρελλά παιδιά είχαν αρπάξει
 'Βν' ἀηδονάκι πρὶν πετάξῃ
 'Απὸ τῆς μάννας τῆ φωνῆ.
 Τὸ δένουν. . . ἄλλος τὸ τραβοῦσε. . .
 Καὶ μοναχὰ τὸ συμπαθοῦσε
 Μὴ κόρη μὲ ξανθὰ μαλλιά.

Πῶς ἤθελε νὰ τὸ γλυτώσῃ. . .
 'Σ τὴν κάμαρα τῶχουν κλειδώσει.
 Ψάχνει καὶ βρίσκει τὸ κλειδί
 'Ανοίγει μὴ κρυφὰ τὸ παίρνει
 Καὶ πίσω 'ς τῆ φωνῆ τὸ φέρνει
 Χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν ἴδῃ.

Χαρούμεν' ἡ φτωχὴ μητέρα
 Πετᾷ 'ψηλὰ ἀπ' τὸν ἄερα
 Καὶ μέσ' στὸ στόμα τῆ φιλεῖ
 Τὴν κόρη τὴν ἀγαπημένη'
 Κι' ἀπ' τὸ φιλι αὐτὸ τῆς μένει
 Σὰν ἀηδονάκι νὰ λαλῇ. . .

'Αράχνη.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Αἱ γυναῖκες κατὰ τοῦτο ὁμοιάζουσι τὸν οὐρανὸν, ὅτι κλαίουσιν, ὅπταν ὀργισθῶσι.

Δ. Παπαρρηγόπουλος.

ἄφρὸς ἀπὸ τοῦ ποτηρίου. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐβλεπον τὸν τάπητα τῆς αἰθούσης, ἀπὸ δὲ τῆς κινήσεως τῶν πτυχῶν τοῦ στηθοδέσμου καὶ τῶν τριχάπτων, ἦτο εὐκολὸν νὰ διακρίνη τις, ὅτι τὸ στήθος ἐκεῖνο ἐξωγκοῦτο καὶ πάλιν κατέπιπτεν, ὡσὰν εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ ἄσθματος. 'Ο 'Βδουάρδος ἐκάλυπτε διὰ τῆς παλάμης τὸ μέτωπόν του στηρίζων τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τοῦ γονατῶς του.

— 'Ἦτο πεπρωμένον νὰ λύσω πρώτη τὴν σιωπὴν!
 'Αφοῦ δὲν με ἐνοήσατε ἢ προσποιεῖσθε, ὅτι δὲν μ' ἐννοεῖτε, σεῖς, ὅστις ἤκούσατε τὴν ἱστορίαν μου, σεῖς, ὅστις εἰξεύρετε τὸν παρελθόν μου.

Εἰς τὸν χορὸν τοῦ Κόμητος διεσπυράθησαν πρώτην φοράν τὰ βλέμματά μας. Δὲν εἰξεύρω ποῖον αἶσθημα κατέλαβε τὴν ψυχὴν μου. . . Μοὶ ἐφαίνετο, ὅτι χωρὶς νὰ θέλω, τὸ πρόσωπόν μου μὲ προέδιδε καὶ ὅτι ὅλοι προσεῖχον εἰς ἡμᾶς καὶ ἐρῶθημα ἐκάλυψε τὰς παρειάς μου. 'Απεχωρίσθημεν τότε. . . Μετ' ὀλίγον ὁ χορὸς διελύθη, ἐγὼ δὲ ἀπεσύρθην εἰς τὸ δωμάτιόν μου. 'Ἡ νύξ παρήρχετο καὶ ἐγὼ ἠγγρύπνουον ἐπαναλαμβάνουσα τὸ ὄνομά σου, ἡ αὐγὴ ἤρχισε νὰ ὑποφώσκῃ, καὶ ἐγὼ ἀνευλόμην εἰς δάκρυα, ὡς ἡ μετ' ἐμοῦ ἀγγρυνοῦσα λαμπάς.

Τί ἡδυνάμην νὰ ἐλπίζω. . . ἀφοῦ σεῖς δὲν ἐμάντευσάτε τὸ μυστικόν μου!

Νὰ πνίξω τὸ αἶσθημα τοῦτο μόλις γεννώμενον. . . ᾶ!

Ἡ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ LASSALLE.

'Αρπαχτὰ

Καὶ μόνον ἂν σᾶς ἀφήσωμεν νὰ φαντασθῆτε τί ἐγένεεν εἰς Φάληρον, ὠραταὶ ἀσθενεῖς—διότι ὅλαι αἱ ὑγίαις ὠραταὶ ἦσαν κάτω—ἀμέσως θὰ μᾶς δικαιώσητε διατί σᾶς λέγομεν μόνον ὀλίγα **ἄρπαχτὰ**, περὶ τῆς εὐεργετικῆς τῆς κ. Λασσάλ, τὰ ὁποῖα κρυφὰ κρυφὰ σᾶς προσφέρομεν ἐκ τῆς ἀλαταποθήκης τοῦ **Μὴ χάνεσαι**, διότι τὰ πολλὰ θὰ σᾶς τὰ προσφέρωμεν ὅλα τὴν Τετάρτην ἐκτάκτως ἐντὸς κομφῆς παροψίδος. Τότε θὰ σᾶς εἰποῦμεν καὶ τί εἶναι ἡ Babilole. Τώρα ἀκούσατε τί εἶδομεν εἰς τὴν εὐεργετικὴν.

* *

Εἰς τὴν εἴσοδον ὁ Παρασκευαῖδης ὄρθιος ἄνωθεν τοῦ δίσκου μὲ τὴν μαύρην του ῥεδιγκόταν καὶ μὲ τὴν ὡς μάρτυρος ἢ ὄσιου μορφήν του, ἂν ἐκράτει καὶ βαντιστήρα μὲ ἔνθονερο, θὰ ἦτο ἀπαράλλακτος ἐπίτροπος ἐκκλησίας.

* *

Τί ἀδυναμίας ποῦ ἔχουν μερικοὶ! Παρετήρησα ἓνα ὄστις εἰσελθὼν ἐξεδίπλωσε πρῶτον καλῶς καὶ ἐμέτρησε τὰ δύο εἰκοσιοκτάρικα ἅτινα εἶχε χωρίσει καὶ προωρίσει διὰ τὰς δίσκον, καὶ εἶτα τὰ ἀφῆκεν ἐπ' αὐτοῦ.

* *

'Όταν ἐφάνη εἰς τὴν σκηνὴν ἡ κ. Λασσάλ ἐνόμιζε τις ὅτι συνήπτετο ἡ μάχη τῆς Πλεῦνας μὲ χαστούκια. Μὲ τόσην λύσσαν ἐξεροκρότουεν ὄλοι. 'Ἐξετρελλάθησαν δὲ ὅταν ἐδόθη ἄμέσως πῦρ εἰς τὰ πυροτεχνήματα ὧν τὸ μεσαῖον παρουσίαζε φωτεινὰ τὰ γράμματα LASSALLE. 'Όλος ὁ θίασος τὴν ἐβοήθησε διὰ νὰ μεταφέρῃ τὰς ἀνοθεδέσμας τῆς, αὐτὴ

εἶχε ριζωθῆ τοσοῦτον βαθέως. . .! Νὰ σδέσω τὴν πυρὰν, ἥτις ἦναπτεν ἐντὸς μου, ἀλλ' ἀντὶ δι' ἐνὸς φυσήματος νὰ σδέσω τὸ πῦρ, ἀνερρίπιζον τὴν φλόγα του, ἥτις περιέδραλε τὴν καρδίαν μου.

Διὰ τί νὰ συναντηθῶμεν; διὰ τί εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας νὰ κατοπτρισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μου. . .;

Εἶπατέ με παράφρονα. . . 'Αλλὰ σεβασθῆτε τὴν ἀδυναμίαν μου καὶ μὴ καταδικάσητε τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας τὸ ἐγκλημα εἶναι, ὅτι σᾶς ἠγάπησεν. . .

— 'Ο 'Βδουάρδος ἀφῆκε τὴν γραφίδα.— Καὶ ἀπευθύνεται ἡ ἐπιστολὴ αὕτη;

'Ἡ Νίνα ἐκλεισεν αὐτὴν ἐντὸς φακέλου, ἀφοῦ ὑπέγραψεν αὐτὴν καὶ ἔθετο εἶτα τὴν ἐπιγραφὴν.

Εἰς ὑμᾶς ἐνεπιστεύθην τὰ πάντα—εἶπεν ἐγειρομένη—εἰς ὑμᾶς ἐμπιστεύομαι καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ὅπως φθάσῃ εἰς χεῖρας ἐκείνου.

Καὶ ἐγγχειρίζουσα τὴν ἐπιστολὴν.

— Μετὰ πέντε λεπτὰ θὰ ἔλθω νὰ λάβω τὴν ἀπάντησιν—ἀνοίξασα δὲ μετὰ σπουδῆς τὴν θύραν τοῦ δωματίου εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐπανέκλεισεν.

('Ακολουθεῖ).

Κ. Εἰνός.

δὲ ἡ ἴδια τὰ εἶχε *σασίλοι* πλέον καὶ ἦτον ὠχρὰ ἐκ συγκινήσεως ὑπὸ τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν σκηνὴν κόκκινόν της.

*
**

Ἐλαβε ἱκτὸς τῶν ἀπείρων ἀνθοδεσμῶν ἐν *βραχιόλι* καὶ ἐν *δακτυλίδι* ὅπερ συνώδευσεν ἀνθοδέσμην πλουσιωτάτην σκεπασμένην μὲ ἀφθοναῖς ταντέλαις καὶ τοῦλι, δῶρον ρεφρηγδὸν προσφερθὲν ὑπὸ τῶν γραμματιδίων.

*
**

Ἡ κ. Λασάλ ἐπετοῦσεν ἀπὸ τὴν χαρὰ της καὶ δι' αὐτὸ ἔφαγε καὶ μία *τοῦμπα* ἐπάνω εἰς τὴν σκηνήν. Ὁ κ. Brouette ἦτον ἀμίμητος. Ἄχ νὰ ἐβλέπατε τὸ *καγκάρ* τῆς β'. πρῶτος. Ἄρκει νὰ μάθετε ὅτι ἐμπιζαρίσθηκε.

*
**

Ἡ πλατεῖα καὶ ἂν δὲν εἶχε φῶτα θὰ ἔλαμπε μόνον ἀπὸ τὰ ὠραία μάτια ποῦ τὴν ἐστόλιζαν. Δί δύο ὠραιότεραι, ἡ μία Πατησιώτισσα—ἡ Γειτονίσσα—καὶ ἡ ἄλλη Πειραιώτισσα, ἐφρόντιζον νὰ μετριάξουν τὴν λάμψιν τῶν ματιῶν των μὲ τὰ *γιαλάκια* τους τὰ κομψότατα ἀλλὰ... ἔ μὰ σώνει! περιμένετε τὴν **Τετάρτην**

Ἄλαταποθηκάριος

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἦτον νὰ βγῆ νύχτα ἔξω.

Βγάζει ἀπὸ τὴν μέση του τὸ *ρεβόλβερ* καὶ τὸ κρεμνᾶ εἰς τὸν τοῖχον.

Φίλος τῶ παρατηρεῖ:

— Τί κάνεις αὐτοῦ; Ἴσα ἴσα τόρα ἔπρεπε νὰ τὸ πάρης μαζί σου.

— Μάλιστα! γιὰ νὰ μοῦ τὸ σουφρώση κανέναν λαποδύτης.

Μεταξὺ δικηγόρου καὶ πελάτου:

— Τὰ εἶπες αὐτὰ ὅλα 'ς τὸν ἀντίδικόν σου;

— Βέβαια!

— Καὶ τί σου εἶπε;

— Μ' ἔστειλε 'ς τὸν διάβολο...

— Καὶ τότε τί ἔλαμες;

— Ἦρθα ἴσα σὲ λόγου σας!..

Ἐν ἐξετάσει σχολείου:

Ὁ **καθηγητής**. Βέβαια θὰ γνωρίζης τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἀνακαλύψεως καὶ ἐφευρέσεως. Ἄν εἶπῶ: Ἄνεκάλυψα τὴν Ἀμερικὴν εἶνε ὀρθόν;

Ὁ **υἱὸς τοῦ Ἀγαθοπούλου**. Ὁχι! Γιατί βέβαια δὲν ἀνεκάλυψατε ἐσεῖς τὴν Ἀμερικὴν τὴν ἀνεκάλυψε ὁ Κολόμβος!

— Πῶς εἶνε ἡ πενθερά σου;

— Βύχαριστῶ! κακὰ καὶ ψυχρά.

Ὁ κύριος ἦτο χονδρός, χονδρός καὶ ἡ κυρία ἤρχισε πρὸς μεγάλην της λύπην νὰ τὸν μιμείται:

— Ἰατρέ, ἐπὶ τέλους δὲν ὑπάρχει μέσον νὰ ἀποφύγη κανεὶς τὸ πάχος;

— Περιπάτους, κυρία μου, τὸ καλλίτερον.

— Πρῶτ' καὶ βράδ'υ τακτικά κάνω τὸν γύρον... τοῦ ἀνδρός μου, ἀλλὰ δὲν εἶδα καμμιά ὠφέλεια, ἰατρέ.

Δίοπτρα φορῶν πρὸς δίοπτρα φοροῦσαν:

Γυαλιὰ τοῦ, γυαλιὰ κ' ἐγὼ, ἄς σμιξῶμε τὰ χεῖλια...

Οἱ ἄλλοι ποῦ φοροῦν γυαλιὰ νὰ σκάσουν ἀπ' τὴ ζήλια!

Ὁ λόγος περὶ πολὺ ζωηρᾶς κόρης:

— Καὶ νὰ μὴν κατορθώση ἀκόμη νὰ ὑπανδρευθῆ!

— Γι' αὐτὴν δὲν εἶνε δύσκολο νὰ εὔρη ἄνδρας, ἀλλὰ νὰ εὔρη **ἄνδρα**.

Μικρὰ κόρη, πτωχὰ ἐνδεδυμένη ἴστατο μετὰ τῆς μητρὸς της πρὸ τοῦ παραθύρου τοῦ κ. Βουγᾶ.

— Βλέπεις αὐτὴ τὴν ὠραία κοῦκλα, Μαριγούλα, ἂν κάνης φρόνιμα θὰ σου τὴν ἀγοράσω.

— Ἄ! ὄχι αὐτὴ, μαμμὰ, εἶνε πολὺ τουαλετιασμένη γιὰ μένα.

— Καὶ τί σὲ μέλλει; τόσω καλλίτερα!

— Ὁχι, ὄχι! θέλω νὰ ἦμαι ἡ μητέρα τῆς κοῦκλας μου καὶ ὄχι ἡ δούλα της.

Η ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΓΝΩΜΗ

τῶν καλλιτέρων φίλων μας.

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι κράτος πολεμικόν. Αὕτη προσπαθεῖ νὰ ἐκταθῆ καὶ ν' ἀναπτυχθῆ εἰρηνικῶς, ἐπομένως αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐμβάλῃ τὴν Τουρκίαν εἰς σπουδαίους φόβους.

Journal des débats.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Mignonne

An Avril sous les branches

Au feuillage frileux.

En cherchant des pervenches,

J' ai trouvé tes yeux bleus.

Et j' ai vu tes mains blanches

Parmi les lis neigeux,

En Avril sous les branches

Au feuillage frileux.

Et, comme un nid joyeux,

Ton petit coeur aux cieux

Contait ses gaietés franches,

En Avril, sous les branches

Au feuillage frileux.

Armand Silvestre